

Пресуду ћемо саслушати стојећи, молим вас устаните.

Након већања и гласања, веће је донело, а данас 18. јануара 2008. године у 12,00 часова, у присуству странака јавно објављујем,

У ИМЕ НАРОДА

ПРЕСУДУ

Оптужени :

1. Милорад Улемек,
2. Александар Симовић,
3. Милош Симовић, коме се суди у одсуству,
4. Владимир Милисављевић, коме се суди у одсуству,
5. Нинослав Константиновић, коме се суди у одсуству,
6. Сретко Калинић, коме се суди у одсуству,
7. Милана Јуришић звани "Јуре", коме се суди у одсуству
8. Душан Крсмановић,
9. Тони Гаврић,
10. Предраг Малетић,
11. Саша Петровић
12. Милан Глишовић, коме се суди у одсуству,
13. Ђорђе Славковић,
14. Милан Јуришић звани "Јуришко",
15. Дејан Ранђеловић, коме се суди у одсуству,
16. Драган Миладиновић,
17. Слободан Ковчић,
18. Бојан Долић,
19. Дарко Милић,
20. Александар Здравковић,
21. Милан Дрча,
22. Срећко Трајковић,
23. Милан Јовановић,
24. Селман Хамидовић, коме се суди у одсуству,
25. Миломир Каличанин
26. Слободан Пажин
27. Ненад Опачић,
28. Далибор Нишавић,
29. Никола Бајић,
30. Дарко Милићевић,
31. сведок сарадник Дејан Миленковић,
32. сведок сарадник Буха Љубиша,

33. сведок сарадник Миладин Сувајџић,
са личним подацима као у спису предмета

I

Оптужени: Милорад Улемек, Александар Симовић, Милош Симовић, Владимир Милисављевић, Сретко Калинић, Милан Јуришић звани "Јуре", Душан Крсмановић, Саша Петровић, Милан Глишовић, Ђорђе Славковић, Милан Јуришић звани "Јуришко", Драган Миладиновић, Слободан Ковчић, Бојан Долић, Дарко Милић, Милан Дрча, Срећко Трајковић, Милан Јовановић, Селман Хамидовић, Миломир Каличанин, Слободан Пажин, Далибор Нишавић, Никола Бајић, Дарко Милићевић, Тони Гаврић, Предраг Малетић

КРИВИСУ

што су

1. ЗЛОЧИНАЧКО УДРУЖИВАЊЕ

оптужени Милорад Улемек

- током 1999. и 2000. године у Београду – Земуну, окривљени Милорад Улемек заједно са покојним Душаном Спасојевићем и покојним Милетом Луковићем, организовао банду која је имала за циљ вршење кривичних дела предвиђених републичким законом, за које се може изрећи казна затвора у трајању од 5 година или тежа казна, а ради стицања финансијске или друге материјалне користи и моћи, при чему су чланови криминалне организације имали унапред одређене улоге, планиране за активности у дужем временском периоду, уз поштовање строгих правила унутрашње дисциплине, са водећом улогом окривљеног Милорада Улемекa и покојног Душана Спасојевића, заснивајући активности банде на примени насиља и уз коришћење утицаја на одређене политичке, правосудне и друге друштвене чиниоце, па су

припадници те банде у периоду од 1999. до 2003. године постали Симовић Милош, Константиновић Нинослав, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, **сведок сарадник Миленковић Дејан**, Калинић Сретко, Јуришић Милан «Јуре», Крсмановић Душан, **сведок сарадник Сувајцић Миладин**, Гаврић Тони, **сведок сарадник Буха Љубиша**, Бајић Никола, Петровић Саша, Глишовић Милан, Славковић Ђорђе, Јуришић Милан звани «Јуришко», Ранђеловић Дејан, Миладиновић Драган, Ковчић Слободан, Долић Бојан, Милић Дарко, Здравковић Александар, Дрча Милан, Трајковић Срећко, Јовановић Милан, Хамидовић Селман и Каличанин Миломир који су прихватили активности те банде као своје и извршавали одређене активности које су се пред њих у конкретним ситуацијама постављале,

- чиме је оптужени Милорад Улемек извршио кривично дело злочиначког удруживања из члана 227. став 1. КЗ РС,

за које дело, суд **утврђује,**

казну затвора у трајању од 5 (пет) година,

па су у периоду, од 2000. године до почетка 2003. године, ради остварења постављеног плана криминалне организације, стицања моћи и материјалне користи, вршили организовану криминалну делатност, елиминишући конкурентске кланове, као и особе које су представљале опасност за организацију или на други начин били сметња активностима организације, стичући противправну имовинску корист отимањем лица ради изнуде новца, те су као криминална организација починили:

2. УБИСТВО БРАНИСЛАВА ЛАИНОВИЋА

оптужени: Симовић Милош,

- дана 20.3.2000. године око 16,15 часова у Београду у улици Устаничкој код зграде број 127, Симовић Милош лишио живота Лаиновић Бранислава, док су му, **сведок сарадник Буха Љубиша**, **сведок сарадник Сувајцић Миладин**, у томе са умишљајем помогли на тај начин што је по претходном договору између окривљених, **сведок сарадник Сувајцић Миладин** позвао телефоном Лаиновић Бранислава да би сазнао где се налази, па је проследио добијену информацију **сведоку сараднику Буха Љубиши** и Симовић Милошу, да се Лаиновић

Бранислав налази у Београду, те су се њих двојица одвезли аутомобилом марке «мерцедес» којим је управљао **сведок сарадник** Буха Љубиша и пронашли Лаиновић Бранислава код хотела "Србија", у улици Устаничкој код зграде број 127, где је сведок сараданик Љубиша Буха предао Симовић Милошу револвер калибра 38 специјал, те је Симовић Милош изашао из аутомобила и из тог револвера испалио два пројектила у главу Лаиновић Бранислава наневши му повреде услед којих је наступила његова смрт, а затим се вратио у аутомобил и заједно са **сведоком сарадником** Буха Љубишом одвезао са лица места,

- чиме је Симовић Милош извршио кривично дело убиства из члана 47. став 1. КЗ РС

за које дело суд **у т в р њ у је**

оптуженом Симовић Милошу казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година.

3. УБИСТВО ЗОРАНА УСКОКОВИЋА И МИЛОША СТЕВАНОВИЋА

оптужени: Калинић Сретко, Бајић Никола, Симовић Милош, Милисављевић Владимир, Симовић Александар, Јуришић Милан «Јуре» и Крсмановић Душан

- дана 27.4.2000. године око 16,00 часова у Београду, Калинић Сретко и Бајић Никола са умишљајем лишили живота Ускоковић Зорана и Стевановић Милоша и при томе са умишљајем довели у опасност животе Јокић Петра и Филиповић Зорана док су им Симовић Милош, Милисављевић Владимир, Симовић Александар, Јуришић Милан и Крсмановић Душан у томе са умишљајем помогли на тај начин што су по претходном договору Симовић Милош, Милисављевић Владимир, Симовић Александар, Јуришић Милан, Крсмановић Душан, пок. Петровић Марко и пок. Михајловић Жељко пратили кретање Ускоковић Зорана и обавештавали о томе Калинић Сретка, Бајић Николу и пок. Луковић Милета који су се налазили у аутомобилу «ауди 200» којим је управљао Бајић Никола, па су тако њих тројица сазнали, да су код тржног центра, на Видиковцу, Ускоковић Зоран и Стевановић Милош ушли у аутомобил «ауди А4» којим је управљао Јокић Петар и упутили се ка Раковици, те су кренули за њима и током вожње улицама Кнеза

Вишеслава, Ратка Вујовића Чоче и Сретена Младеновића Мике, пуцајући из аутомобила «ауди 200» и то Калинић Сретко и пок. Луковић Миле из аутоматских пушака калибра 7,62 мм, а Бајић Никола из пиштоља калибра 9 мм, испалили више пројектила у правцу Ускоковић Зорана и Стевановић Милоша наневши им повреде услед којих је наступила њихова смрт, при чему су неки од пројектила погодили Јокић Петра коме је тиме нанесена лака телесна повреда, док је један пројектил погодио Филиповић Зорана који се налазио у аутомобилу «опел кадет» код раскрснице улица Кнеза Вишеслава и Пилота Михајла Петровића коме је тиме нанета лака телесна повреда, после чега су се Бајић Никола, Калинић Сретко и пок. Луковић Миле одвезли аутомобилом до Булеvara АВНОЈ-а где су га код гараже испред зграде број 72 запалили да би прикрили трагове кривичног дела,

- чиме су извршили кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачке 3. и 9. Кривичног законика, и то Калинић Сретко и Бајић Никола као саизвршиоци у вези члана 33. Кривичног законика, Симовић Милош, Милисављевић Владимир, Симовић Александар, Јуришић Милан и Крсмановић Душан као помагачи у вези члана 35. Кривичног законика,

за која дела суд у т в р њ у ј е

оптуженом Калинић Сретку казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година,

оптуженом Бајић Николи казну затвора у трајању од 35 (тридесетпет) година,

оптуженом Симовић Милошу казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Милисављевић Владимиру казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Симовић Александру казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Јуришић Милану звани "Јуре" казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Крсмановић Душану казну затвора у трајању од 10 (десет) година,

4. УБИСТВО ТОДОРА ГАРДАШЕВИЋА

оптужени Калинић Сретко, Симовић Милош, Милисављевић Владимир, Симовић Александар, Крсмановић Душан и Бајић Никола

- дана 5.7.2000. године око 21,00 час у Земуну, у Булевару Николе Тесле, на шеталишту иза хотела «Југославија» код брода ресторана «Маг», Калинић Сретко лишио живота Гардашевић Тодора, док су му Симовић Милош, Милисављевић Владимир, Симовић Александар, Крсмановић Душан и Бајић Никола у томе са умишљајем помогли, на тај начин што су, по претходном договору, Симовић Милош, Милисављевић Владимир, Симовић Александар, Крсмановић Душан, Бајић Никола те пок. Петровић Марко, Михајловић Жељко и Луковић Миле пратили кретање Гардашевић Тодора и о томе телефоном обавештавали Калинић Сретка, који је тако сазнао да се Гардашевић Тодор налази на наведеном месту, па му је пришао и из пиштоља калибра 9 мм испалио 8 пројектила у његову главу, труп и удове чиме му је нанео повреде услед којих је наступила његова смрт,

- чиме су извршили кривично дело убиства из члана 47. став 1. КЗ РС и то Калинић Сретко као извршилац, Симовић Милош, Милисављевић Владимир, Симовић Александар, Крсмановић Душан и Бајић Никола као помагачи у вези члана 24. ОКЗ,

за која дела суд у т в р њ у ј е

оптуженом Калинић Сретку казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Симовић Милошу казну затвора у трајању од 10 (десет) година,

оптуженом Милисављевић Владимиру казну затвора у трајању од 10 (десет) година,

оптуженом Симовић Александру казну затвора у трајању од 10 (десет) година,

оптуженом Крсмановић Душану казну затвора у трајању од 8 (осам) година,

оптуженом Бајић Николи казну затвора у трајању од 10 (десет) година,

5. УБИСТВО СРЂАНА ЉУЈИЋА

оптужени: Симовић Милош, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Крсмановић Душан и Петровић Саша,

- дана 20.11.2000. године око 22,00 часова у Београду у Булевару Лењина код раскрснице са улицом Милентија Поповића, Симовић Милош, Симовић Александар и Милисављевић Владимир лишили живота Љујић Срђана и при томе са умишљајем довели у опасност живот Скерлић Николе, док су им **сведок сарадник** Сувајцић Миладин, Крсмановић Душан и Петровић Саша у томе са умишљајем помогли, на тај начин што су по претходном договору **сведок сарадник** Сувајцић Миладин, Крсмановић Душан и Петровић Саша пратили кретање Љујић Срђана и обавештавали телефоном о томе Симовић Милоша, Симовић Александра и Милисављевић Владимира који су се налазили у аутомобилу «ауди» којим је управљао Симовић Александар па су на основу тих обавештења њих тројица кренули аутомобилом за Љујић Срђаном који је управљао аутомобилом «пежо 306» у коме се на седишту сувозача налазио Скерлић Никола па су се у тренутку када се Љујић Срђан зауставио испред семафора и разговарао преко мобилног телефона зауставили поред леве стране аутомобила «пежо 306» те су Симовић Милош и Милисављевић Владимир пуцајући из аутомобила «ауди» испалили из аутоматских пушака типа «Калашњиков» калибра 7,62мм више пројектила у правцу Љујић Срђана наневши му повреде услед којих је наступила његова смрт, док је Скерлић Николи нанесена

лака телесна повреда, у виду раздеротина у пределу левог и десног рамена,

- чиме су извршили кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачке 3. Кривичног законика, и то Симовић Милош, Симовић Александар и Милисављевић Владимир као саизвршиоци у вези члана 33. Кривичног Законика, а Крсмановић Душан и Петровић Саша као помагачи у вези члана 35. Кривичног законика,

за која дела суд у т в р њ у ј е

оптуженом Симовић Милошу казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година,

оптуженом Симовић Александру казну затвора у трајању од 35 (тридесетпет) година,

оптуженом Милисављевић Владимиру казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година,

оптуженом Крсмановић Душану казну затвора у трајању од 10 (десет) година,

6. УБИСТВО ВЕЛИБОРА ИЛИЧИЋА

оптужени: Крсмановић Душан, Јуришић Милан звани «Јуре», и Нишавић Далибор,

- дана 7.12.2000. године, око 17,20 часова у Новом Саду, на Булевару Слободана Јовановића број 5, а по наређењу покојног. Спасојевић Душана шефа криминалне организације из Земуна, која се бавила извршењем кривичних дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога на територији Новог Сада из користољубља, а ради елиминисања конкуренције на нарко тржишту и прибављања већег профита од продаје опојне дроге хероина на подручју Новог Сада, окривљени Крсмановић Душан и окривљени Јуришић Милан, лишили живота оштећеног Иличић Велибора званог «Веља Босанац», који се бавио продајом наркотика на територији Новог Сада, ван криминалне организације покојног Спасојевић Душана, а окривљени Нишавић Далибор као припадник криминалне организације покојног Душана

Спасојевића у томе им са умишљајем помогао, тако што је обезбедио путнички аутомобил марке «фолцваген тип цета» на којем су биле стављене украдене таблице, рег. ознака НС 514-08 пратили кретање оштећеног Иличић Велибора, окривљени Нишавић Далибор претходно показао зграду у којој станује оштећени, а за које кривично дело је Нишавић Далибор предао ватрено оружје и муницију Крсмановић Душану пиштољ марке «ЦЗ» калибра 7,65 мм, а Јуришић Милану пиштољ марке «ЦЗ», калибра 9 мм, са припадајућом муницијом коју је претходно неовлашћено набавио и држао након чега су пратили кретање оштећеног и у близини зграде у којој станује оштећени изашли из аутомобила док их је Нишавић Далибор чекао на договореном месту и приликом мимоилажења са оштећеним у пролазу зграде испалили у тело оштећеног из наведеног ватреног оружја, које су неовлашћено носили више пројектила од којих је оштећени задобио 10 стрелних рана, једну стрелну рану главе која је за последицу имала раздор можданог ткива и продор крви у мождане коморе, стрелну рану срца која је за последицу имала раздор истог, те 8 стрелних рана тела услед којих повреда је наступила смрт оштећеног након чега су се вратили до возила у којем их је чекао окр. Нишавић Далибор, одвезао их са лица места, уз пут пиштоље расклопили и у деловима одбацили у контејнере, одвезли се до изнајмљеног стана, а потом по договору са пок. Спасојевић Душаном довели се до такси стајалишта испред «Спенса» где их је сачекао окр. Опачић Ненад који је према договору са пок. Спасојевић Душаном помогао окривљенима као извршиоцима наведеног кривичног дела да не буду откривени тако што је за њихово одвожење из Новог Сада до Београда ангажовао Красић Милана који није имао сазнање да су окр. Крсмановић и Јуришић починили наведено кривично дело, а који их је својим возилом марке «фолцваген» тип «бора» одвезао у Београд до хотела «Славија» при чему је возило Красић Милана пратио окр. Опачић Ненад својим путничким возилом марке «мерцедес» са сувозачем Лошић Александром, а када су Крсмановић и Јуришић на наведеном месту изашли из аутомобила Красић Милана вратили се у Нови Сад а **сведок сарадник** Миленковић Дејан по ранијем договору преузео у Земуну путничко возило марке «фолцваген» тип «цета», за које је знао да је коришћен за извршење овог кривичног дела у својој радионици га исекао на комаде, те тако помогао да се не открије овај аутомобил као и починиоци овог кривичног дела

- чиме су Крсмановић Душан и Јуришић Милан починили кривично дело убиства из члана 47. став 1. КЗ РС, а Нишавић Далибор починио кривично дело убиства из члана 47. став 1. КЗ РС у помагању у вези члана 24. ОКЗ у стицају са кривичним делом недозвољено држање

оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика,

за која дела суд у т в р њ у ј е

оптуженом Крсмановић Душану казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Јуришић Милану званом "Јуре" казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Нишавић Далибору

за кривично дело убиства из члана 47. став 1. КЗ РС у помагању у вези члана 24. ОКЗ, **казну затвора у трајању од 9 (девет) година,**

за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, **казну затвора у трајању од 1 (једне) године,**

7. УБИСТВО БОДИШ ЖЕЉКА

оптужени: Симовић Милош, Милисављевић Владимир, Симовић Александар, Крсмановић Душан, Јуришић Милан звани «Јуре», Славковић Ђорђе и Глишовић Милан,

- дана 27.12.2000. године око 12,30 часова у Београду у улици Борској испред радње «Фото агфа» Милисављевић Владимир, Симовић Милош и Симовић Александар лишили живота Бодиш Жељка, док су им Крсмановић Душан, Јуришић Милан, Славковић Ђорђе и Глишовић Милан у томе са умишљајем помогли, на тај начин што су, по претходном договору, Крсмановић Душан, Јуришић Милан, Славковић Ђорђе и Глишовић Милан пратили аутомобилима кретање Бодиш Жељка и обавештавали телефоном о томе Милисављевић Владимира, Симовић Милоша и Симовић Александра, који су се налазили у аутомобилу марке «ауди» којим је управљао Симовић Александар, па су се на основу тих обавештења њих тројица зауставила поред леве стране аутомобила «пасат» за чијим управљачем је седео Бодиш Жељко, те су Симовић Милош и Милисављевић Владимир, пуцајући из аутомобила «ауди» испалили из аутоматских пушака калибра 7,62 мм више

пројектила у Бодиш Жељка наневши му повреде услед којих је наступила његова смрт,

- чиме су извршили кривично дело убиства из члана 47 став 1 КЗ РС и то Милисављевић Владимир, Симовић Милош и Симовић Александар као саизвршиоци, у вези члана 22 ОКЗ, Крсмановић Душан, Јуришић Милан, Славковић Ђорђе и Глишовић Милан као помагачи у вези члана 24 ОКЗ,

за која дела суд у т в р њ у ј е

оптуженом Милисављевић Владимиру казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Симовић Милошу казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Симовић Александру казну затвора у трајању од 13 (тринаест) година,

оптуженом Крсмановић Душану казну затвора у трајању од 8 (осам) година,

оптуженом Јуришић Милану звани "Јуре" казну затвора у трајању од 10 (десет) година,

оптуженом Славковић Ђорђу казну затвора у трајању од 10 (десет) година,

оптуженом Глишовић Милану казну затвора у трајању од 8 (осам) година,

8. УБИСТВО НИКОЛИЋ ИВИЦЕ И ПОКУШАЈ УБИСТВА БУХА ЉУБИШЕ

оптужени: Улемек Милорад, Калинић Сретко, Милисављевић Владимир, Симовић Милош, Симовић Александар, Јуришић Милан «Јуре», и Крсмановић Душан,

- дана 3.8.2002. године око 8,10 часова у Земун пољу, у улици Фабрички пут бб, у кругу предузећа «Дифенс» Улемек Милорад, Калинић Сретко покушали да са умишљајем лише живота више лица при чему су лишили живота Николић Ивицу и покушали да лише живота Буха Љубишу, док су им Симовић Милош, Симовић Александар, Јуришић Милан, Крсмановић Душан, **сведок сарадник** Сувајџић Миладин и Милисављевић Владимир у томе са умишљајем помогли, на тај начин што су по претходном договору Симовић Милош, Симовић Александар, Јуришић Милан, Крсмановић Душан и **сведок сарадник** Сувајџић Миладин пратили кретање Буха Љубише и обавештавали о томе Улемек Милорада, Калинић Сретка и Милисављевић Владимира, који су се на основу тих обавештења одвезли аутомобилом којим је управљао Милисављевић Владимир до наведеног места где су Улемек Милорад и Калинић Сретко одевени у црне комбинезоне и маскирним капама «фантомкама», испалили из аутоматских пушака са пригушивачима више пројектила у правцу Буха Љубише и Николић Ивице па је неколико пројектила погодило Николић Ивицу чиме су му нанесене повреде услед којих је наступила његова смрт док је Буха Љубиша избегао повређивање тако што се бацио на земљу, а затим искористио моменат када се једном од нападача заглавила пушка и побегао,

- чиме су извршили кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 9. тачка Кривичног законика у вези члана 30. истог Законика, и то Улемек Милорад, Калинић Сретко као саизвршиоци у вези члана 33 Кривичног законика, а Симовић Милош, Симовић Александар, Јуришић Милан, Крсмановић Душан, и Милисављевић Владимир, као помагачи у вези члана 35. Кривичног законика,

за која дела суд у т в р њ у ј е

оптуженом Улемек Милораду казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година,

оптуженом Калинић Сретку казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година,

оптуженом Милисављевић Владимиру казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Симовић Милошу казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Симовић Александру казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Јуришић Милану звани "Јуре" казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Крсмановић Душану казну затвора у трајању од 10 (десет) година,

9. УБИСТВО СРЕДОЈА И ЗОРАНА ШЉУКИЋА

оптужени Калинић Сретко, Симовић Милош, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Крсмановић Душан, Јуришић Милан «Јуре»,

- дана 27.9.2002. године, око 23,45 часова, у Београду, у Булевару Арсенија Чарнојевића, код зграде број 53, Калинић Сретко и **сведок сарадник** Миленковић Дејан са умишљајем лишили живота Шљукић Средоја и Шљукић Зорана и при томе са умишљајем довели у опасност живот Ћировић Велибора, док су им Симовић Милош, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Крсмановић Душан, Јуришић Милан, **сведок сарадник** Сувајцић Миладин и покојни Повић Зоран у томе са умишљајем помогли, на тај начин што су, по претходном договору Симовић Милош, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Крсмановић Душан, Јуришић Милан и **сведок сарадник** Сувајцић Миладин пратили кретање Шљукић Средоја и обавештавали телефоном о томе Калинић Сретка, **сведока сарадника** Миленковић Дејана и покојног Луковић Милета, који су се налазили у аутомобилу «ауди» којим је управљао **сведок сарадник** Миленковић Дејан, па су на основу тих обавештења њих тројица кренули за аутомобилом «ауди А8» којим је управљао Шљукић Средоје док су се у њему налазили Шљукић Зоран на седишту сувозача и Ћировић Велибор на задњем седишту, те су у тренутку када је **сведок сарадник** Миленковић Дејан претицао тај аутомобил, пролазећи поред његове леве стране Калинић Сретко и покојни Луковић Миле пуцајући из аутомобила испалили из аутоматских пушака калибра 7,62 мм више пројектила у правцу Шљукић Средоја и Шљукић Зорана, наневши им повреде услед којих је наступила њихова смрт, док је Ћировић Велибору нанесена лака телесна повреда,

- чиме је Калинић Сретко извршио кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачке 3. и 9. Кривичног законика, а Симовић Милош, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Крсмановић Душан, и Јуришић Милан, извршили исто кривично дело као помагачи у вези члана 34. Кривичног законика,

за која дела суд у т в р њ у ј е

оптуженом Калинић Сретку казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година,

оптуженом Симовић Милошу казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Симовић Александру казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Милисављевић Владимиру казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Крсмановић Душану казну затвора у трајању од 10 (десет) година,

оптуженом Јуришић Милану звани "Јуре" казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

10. УБИСТВО ЈОВАНА ГУЗИЈАНА И РАДА ЦВЕТИЋА

оптужени Калинић Сретко, Миладиновић Драган, Симовић Александар, Симовић Милош, Крсмановић Душан, Милисављевић Владимир и Јуришић Милан «Јуре»,

- дана 5.10.2002. године, око 22,40 часова, у Земуну на новом новосадском путу, код пута који води према предузећу «Змај», код електричног стуба број 125, Калинић Сретко и **сведок сарадник** Миленковић Дејан са умишљајем лишили живота Гузијан Јована и Цветић Рада, и при томе са умишљајем довели у опасност живот Чотрић Дејана, док су им Миладиновић Драган, Симовић Александар, Симовић

Милош, **сведок сарадник** Сувајџић Миладин, Крсмановић Душан, Милисављевић Владимир и Јуришић Милан у томе са умишљајем помогли, на тај начин што су по претходном договору Миладиновић Драган, Симовић Александар, Симовић Милош, **сведок сарадник** Сувајџић Миладин, Крсмановић Душан, Милисављевић Владимир и Јуришић Милан пратили кретање Гузијан Јована и обавештавали телефоном о томе Калинић Сретка, **сведока сарадника** Миленковић Дејана и покојног Луковић Милета који су се налазили у аутомобилу «ауди» којим је управљао **сведок сарадник** Миленковић Дејан па су тако њих тројица сазнали да је Гузијан Јован управљао аутомобилом «голф 4» у којем су се налазили Чотрић Дејан на седишту сувозача и Цветић Раде на задњем седишту, те су кренули за њима и сустигли их па су Калинић Сретко и покојни Луковић Миле пуцајући из аутомобила «ауди» испалили из аутоматских пушака калибра 7,62 мм више пројектила у правцу Гузијан Јована и Цветић Рада, наневши им повреде услед којих је наступила њихова смрт, док су неки од пројектила погодили Чотрић Дејана коме је тиме нанесена тешка телесна повреда опасна по живот,

- чиме је Калинић Сретко извршио кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачке 3. и 9. Кривичног законика, а Миладиновић Драган, Симовић Александар, Симовић Милош, Крсмановић Душан, Милисављевић Владимир и Јуришић Милан, извршили исто кривично дело као помагачи у вези члана 35. Кривичног законика,

за која дела суд у т в р њ у ј е

оптуженом Калинић Сретку казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година,

оптуженом Симовић Александру казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Симовић Милошу казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Крсмановић Душану казну затвора у трајању од 10 (десет) година,

оптуженом Милисављевић Владимиру казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Јуришић Милану звани "Јуре" казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

11. УБИСТВО ИВИЦЕ ЈОВАНОВИЋА

оптужени: Славковић Ђорђе, Глишовић Милан, Симовић Милош, Симовић Александар, Јуришић Милан «Јуре», Крсмановић Душан и Милисављевић Владимир,

- дана 7.11.2002. године око 21,25 часова у Београду у улици Јове Илића код зграде број 9, испред ауто сервиса «Пласковић», Славковић Ђорђе и Глишовић Милан лишили живота Јовановић Ивицу и при томе са умишљајем довели у опасност животе Кнежевић Драгане, Аранитовић Угљеше и Шћекић Милана, док су им Симовић Милош, Симовић Александар, Јуришић Милан, Крсмановић Душан и Милисављевић Владимир у томе са умишљајем помогли, на тај начин што су по претходном договору Симовић Милош, Симовић Александар, Јуришић Милан, Крсмановић Душан и Милисављевић Владимир пратили аутомобилима кретање Јовановић Ивице и обавештавали телефоном о томе Славковић Ђорђа и Глишовић Милана који су се налазили у аутомобилу «фиат темпра» којим је управљао неидентификовани учинилац, па су се на основу тих обавештења њих тројица зауставили поред леве стране аутомобила «мерцедес» у коме су се налазили Јовановић Ивица, Кнежевић Драгана, Аранитовић Угљеша и Шћекић Милан, те су пуцајући из аутомобила «фиат темпра» и то Славковић Ђорђе из пиштоља калибра 9 мм, а Глишовић Милан из аутоматске пушке калибра 7,62 мм, испалили више пројектила у правцу Јовановић Ивице наневши му повреде услед којих је наступила његова смрт, док су Кнежевић Драгана, Аранитовић Угљеша и Шћекић Милан избегли повређивање тако што су се сагнули на под аутомобила и искочили из њега,

- чиме су извршили кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 3. Кривичног законика и то Славковић Ђорђе и Глишовић Милан као саизвршиоци у вези члана 33. Кривичног законика, а Симовић Милош, Симовић Александар, Јуришић Милан, Крсмановић Душан и Милисављевић Владимир као помагачи у вези члана 35. Кривичног законика,

за која дела суд у т в р ђ у ј е

оптуженом Славковић Ђорђу казну затвора у трајању од 35 (тридесетпет) година,

оптуженом Глишовић Милану казну затвора у трајању од 32 (тридесетдве) године,

оптуженом Симовић Милошу казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Симовић Александру казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Јуришић Милану звани "Јуре" казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Крсмановић Душану казну затвора у трајању од 10 (десет) година,

оптуженом Миљисављевић Владимиру казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

12. УБИСТВО ЖЕЉКА ШКРБЕ И НЕНАДА БАТОЋАНИНА

оптужени: Миљисављевић Владимир, Симовић Милош, Симовић Александар, Крсмановић Душан, Јуришић Милан «Јуре», Хамидовић Селман и Каличанин Миломир,

- дана 26.11.2002. године око 21,15 часова у Београду у улици Љутице Богдана код зграде број 8, Миљисављевић Владимир, Симовић Милош и **сведок сарадник** Миљенковић Дејан са умишљајем лишили живота Шкрба Жељка и Батоћанин Ненада, док су им Симовић Александар, Крсмановић Душан, Јуришић Милан, Хамидовић Селман и Каличанин Миломир у томе са умишљајем помогли, на тај начин што је претходно Хамидовић Селман довео у везу Каличанин Миломира са осталим окривљенима ради праћења Шкрба Жељка и прикупљања обавештења о његовом кретању, па су Симовић Александар, Крсмановић Душан, Јуришић Милан и Каличанин Миломир који су пратили кретање Шкрба Жељка сазнали да је он ушао у аутомобил

«пежо 306» којим је управљао Батоћанин Ненад и обавестили телефоном о томе **сведока сарадника** Миленковић Дејана, Милисављевић Владимира и Симовић Милоша који су се налазили у аутомобилу марке «ровер» којим је управљао **сведок сарадник** Миленковић Дејан, те је он кренуо за аутомобилом «пежо 306» и отпочео његово претицање, а у тренутку када се аутомобил «ровер» налазио поред леве стране аутомобила «пежо 306» Милисављевић Владимир и Симовић Милош, пуцајући из аутомобила «ровер» испалили из аутоматских пушака калибра 7,62 мм више пројектила у правцу Шкрба Жељка и Батоћанин Ненада, наневши им повреде услед којих је наступила њихова смрт,

- чиме су извршили кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1 тачке 9. Кривичног законика и то Милисављевић Владимир и Симовић Милош као саизвршиоци у вези члана 33 Кривичног законика, а Симовић Александар, Крсмановић Душан, Јуришић Милан, Хамидовић Селман и Каличанин Миломир као помагачи у вези члана 35. Кривичног законика,

за која дела суд у **т в р ђ у ј е**

оптуженом Милисављевић Владимиру казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година,

оптуженом Симовић Милошу казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година,

оптуженом Симовић Александру казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Крсмановић Душану казну затвора у трајању од 10 (десет) година,

оптуженом Јуришић Милану звани "Јуре" казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптужени: **Симовић Милош, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Крсмановић Душан, Јуришић Милан «Јуре»,**

- дана 6.11.2000. године око 18,30 часова у Београду у улици Жарка Вуковића Пуцара, код зграде број 19, силом одвели и задржали дуже од 10 дана Бајрушевић Вука са намером да га не пусте на слободу док од његове сестре не изнуде новац, на тај начин што је по претходном договору између окривљених Симовић Александра, који је аутомобилом пратио оштећеног јавио телефоном осталим окривљенима где се оштећени налази па су се Крсмановић Душан, Јуришић Милан и Симовић Милош довели до тог места аутомобилом «ауди» којим је управљао Милисављевић Владимир, где су њих четворица сачекали да оштећени уђе у свој аутомобил па су га Јуришић Милан и Симовић Милош наоружани пиштољима извукли из аутомобила, угурали га уз помоћ Крсмановић Душана у аутомобил којим су се довели, сместили га на задње седиште, везали му руке лисицама, ставили му повез преко очију, ушли у тај аутомобил и одвезли га, а затим пребацили у аутомобил којим је управљао Симовић Александар у који су прешли Крсмановић Душан и Јуришић Милан па су оштећеног одвезли на Фрушку Гору где су га у викенд кући мајке Јуришић Милана више дана везаног чували Јуришић Милан и Крсмановић Душан после чега су га Милисављевић Владимир и Јуришић Милан одвезли аутомобилом у Нови Београд где су га у стану у улици Радоја Дакића више дана везаног чували Крсмановић Душан, Јуришић Милан и покојни Петровић Марко, потом га одвезли аутомобилом у Сурчин где су га у улици Војвођанској број 241 у кући **сведока сарадника** Миленковић Дејана више дана чували **сведок сарадник** Миленковић Дејан и Крсмановић Душан, док су покојни Спасојевић Душан и покојни Луковић Миле позивали телефоном сестру оштећеног и захтевали да им преда 5 милиона немачких марака, говорећи да ће убити њу и њеног брата ако то не учини и принудили оштећеног да затражи телефоном од своје сестре да поступи по захтеву отмичара па је она предала свом ујаку милион и 500.000 немачких марака које је овај по упутству покојног Спасојевић Душана оставио у Новом Београду код спортског центра «11. април», при чему су Јуришић Милан, Крсмановић Душан, Симовић Александар, Симовић Милош, **сведок сарадник** Сувајџић Миладин и покојни Петровић Марко мотрили да се приликом остављања новца не појави полиција, док су Милисављевић Владимир, покојни Спасојевић Душан и покојни Луковић Миле узели остављени новац и одвезли се аутомобилом којим је управљао Милисављевић Владимир у Сурчин где

су окривљени међусобно разделили новац после чега су **сведок сарадник** Миленковић Дејан и Крсмановић Душан одвезли оштећеног аутомобилом којим је управљао **сведок сарадник** Миленковић Дејан у Нови Београд и код сервиса аутомобила «мерцедес» пустили га на слободу,

- чиме су Симовић Милош, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Крсмановић Душан, Јуришић Милан као саизвршиоци извршили кривично дело отмице из члана 64. став 4. у вези става 1. КЗ РС,

за које дело суд у т в р њ у ј е

оптуженом Симовић Милошу казну затвора у трајању од 10 (десет) година,

оптуженом Симовић Александру казну затвора у трајању од 10 (десет) година,

оптуженом Милисављевић Владимиру казну затвора у трајању од 10 (десет) година,

оптуженом Крсмановић Душану казну затвора у трајању од 10 (десет) година,

оптуженом Јуришић Милану звани "Јуре" казну затвора у трајању од 10 (десет) година,

14. ОТМИЦА МУСИЋ СУВАДА

оптужени: Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Крсмановић Душан, Калинић Сретко, Јуришић Милан «Јуре» и Симовић Милош

- почетком јануара месеца 2003. године, у Београду, код хотела «Славија», силом, обманом и на свиреп начин одвели и задржали дуже од 10 дана Мусић Сувада са намером да га не пусте на слободу док од њега или његових сродника не изнуде новац, на тај начин што су по претходном договору Јуришић Милан и Симовић Милош пратили кретање оштећеног и обавештавали телефоном о томе Симовић

Александра, Милисављевић Владимира, **сведока сарадника** Миленковић Дејана и Крсмановић Душана који су се налазили у аутомобилу «рено» са полицијским регистарским таблицама којим је управљао **сведок сарадник** Миленковић Дејан па су се њих четворица зауставили код оштећеног, те су Милисављевић Владимир и Симовић Александар наоружани пушкама, а одевени у полицијске униформе и маскирани капама фантомкама изашли из аутомобила представили се оштећеном као полицајци уперили у њега пушке и рекли му да га хапсе, а затим га угурали у аутомобил у којем су их чекали **сведок сарадник** Миленковић Дејан и Крсмановић Душан, ушли у аутомобил, навукли оштећеном капу преко очију, везали му руке лисицама и одвезли га на Нови Београд где су га пребацили у аутомобил «голф» којим су га потом Симовић Александар и Милисављевић Владимир одвезли у село Банстол где су га у кући Сувајцић Ибољке чували везаног ланцима и лисицама, **сведок сарадник** Сувајцић Миладин и Калинић Сретко који га је свакодневно злостављао тако што га је ударао, затезао ланце којима је био везан, пропуштао струју кроз тело, кидао му клештима уши и нос и на друге начине при чему су окривљени захтевали да им оштећени набави 10 милиона еура да би га ослободили, што овај није могао да учини па су захтевали да их ради тога повеже са својим сродницима те им је он саопштио број телефона свог брата кога су окривљени позвали телефоном и затражили да им преда новац ради ослобађања оштећеног чији брат је по упутству окривљених оставио 350.000 еура на одређено место у Београду па су Симовић Милош и **сведок сарадник** Сувајцић Миладин после 15 дана задржавања одвезли оштећеног у Београд и пустили га на слободу у близини предузећа «Ласта»

- чиме су ка Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Крсмановић Душан, Калинић Сретко, Јуришић Милан, Симовић Милош као саизвршиоци извршили кривично дело отмице из члана 134. став 3. Кривичног законика,

за које дело суд у т в р њ у ј е

оптуженом Симовић Александр у казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Милисављевић Владимиру казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Крсмановић Душану казну затвора у трајању од 8 (осам) година,

оптуженом Калинић Сретку казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Јуришић Милану звани "Јуре" казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Симовић Милошу казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

15. ОТМИЦА МИЛИЈЕ БАБОВИЋА

оптужени: Улемек Милорад, Симовић Милош, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Јуришић Милан «Јуре», Крсмановић Душан, и Калинић Сретко

- марта месеца 2002. године, у Београду, у улици Јужни булевар, силом, обманом и на свиреп начин одвели и задржали оштећеног Бабовић Милију 40 дана са намером да га не пусте на слободу док од њега или чланова његове породице не изнуде новац, на тај начин што су га неколико дана пре критичног догађаја наизменично пратили да би му дана 24.3.2002. године око 20,00 часова када је оштећени прилазио аутомобилу са фантомкама на глави, наоружани аутоматским оружјем и пиштољима пришли окр. Крсмановић, Милисављевић, **сведок сарадник** Миленковић Дејан и Симовић Милош, представљајући се као радници полиције, а затим га употребом физичке силе убацили у аутомобил када га је окр. Милисављевић пиштољем ударио по глави, везали га лисицама, а преко очију ставили селотејп траку и фантомку, док су за то време окривљени Јуришић и Симовић Александар стајали у непосредној близини и обавестили их о наиласку оштећеног Бабовића, па су га тако везаног аутомобилом одвезли у село Вилово у кућу **сведока сарадника** Сувајџића где су га чували окривљени Калинић и Јуришић, вежући му ланцима руке савијене преко главе на леђа, а ноге за лежај, завезаних уста, повремено га тукући да би након 9 дана када је оштећени покушао да побегне везали га за дрво у шуми где су га држали 2 дана тукући га тако везаног, а једанаестог дана га пребацили у село Крчедин где су га поред окривљених. Јуришића и Калинића чували **сведок сарадник** Сувајџић и Крсмановић, тражећи од њега и његове породице новац за откуп, у ком циљу је покојни Спасојевић слао аудио траке са порукама оштећеног Бабовића, да би га четрдесетог дана пустили на слободу

након што им је преко Улемек Милорада – Легије, што им је и била улога према заједничком плану са Душаном Спасојевићем, од стране Млађеновић Данка и Жарка Зечевића исплаћено укупно 10 милиона и 500 хиљада еура који су међусобно поделили,

- чиме су Улемек Милорад, Симовић Милош, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Јуришић Милан, Крсмановић Душан, и Калинић Сретко, као саизвршиоци извршили кривично дело отмице из члана 134. став 3. Кривичног законика,

за које дело суд у т в р ђ у ј е

оптуженом Улемек Милораду казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Симовић Милошу казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Симовић Александру казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Милисављевић Владимиру казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Јуришић Милану звани "Јуре" казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Крсмановић Душану казну затвора у трајању од 8 (осам) година,

оптуженом Калинић Сретку казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

16. ОТМИЦА СЛОБОДАНА РАДОСАВЉЕВИЋА

оптужени: Јуришић Милан звани "Јуришко, Ковчић Слободан, Долић Бојан, Милић Дарко, Дрча Милан, Трајковић Срећко и Јовановић Милан

- дана 12.6.2002. године, око 20,30 часова у Београду, у улици Миријевски булевар у висини броја 32, силом одвели лице са намером да га не пусте на слободу док од њега не изнуде новац, на тај начин што је Ковчић Слободан, по претходном договору намамио оштећеног Радосављевић Слободана, под изговором да погледају возило које је било на продају, а затим су Милић Дарко, Јуришић Милан, Долић Бојан и Ранђеловић Дејан, против кога је поступак раздвојен, дошли у непосредну близину возила марке «БМВ» сиве боје, са затамљеним стаклима, и уз употребу силе убацили Радосављевића у возило, упутивши се ка насељу Овча, док је Трајковић Срећко ишао испред њих у свом возилу марке «Голф» црвене боје, са задатком да изазове инцидент уколико примети полицију, па су оштећеног одвезли у кућу Константиновић Нинослава у Овчи, где оштећеног остављају у гаражи у коју након неког времена долазе Константиновић Нинослав и Милисављевић Владимир, против којих је поступак раздвојен и оштећеног физички злостављају, у неколико наврата, а чување оштећеног преузимају Јовановић, Дрча, који се смењују са Јуришићем, да би се сутрадан Константиновић и Милисављевић вратили, поново га тукли, услед чега је код оштећеног наступила смрт, умотали га у итисон и однели у шуму у Ковилово, где су га у претходно припремљену рупу у шуми затрпали, а потом гардеробу као и итисон у коме су га носили спалили,

- чиме су извршили кривично дело отмице из члана 64. став 1. КЗ Републике Србије

за које дело суд у т в р њ у ј е

оптуженом Милану Јуришићу звани "Јуришко" казну затвора у трајању од 5 (пет) година,

17. УБИСТВО ГОРАНА ТРАЈКОВИЋА

оптужени: Јуришић Милан звани «Јуришко» и Милићевић Дарко

дана 21.8.2002. године око 22,10 часова у Звечанској улици испред броја 60 по претходном договору са Константиновић Нинославом и Ранђеловић Дејаном против којих је поступак раздвојен, са умишљајем

лишили живота Трајковић Горана, тако што је Ранђеловић Дејан заказао састанак са оштећеним Трајковићем, на који је он дошао возилом марке «Голф» рег. броја БГ 389-211, док су у близини скривени чекали Јуришић Милан и Милићевић Дарко, па када се Ранђеловић по договору после краћег разговора одмакао од ауто оштећеног, Јуришић и Милићевић прилазе аутоу и из пушкомитраљеза и аутоматске пушке, калибра 7,62 мм, из непосредне близине испалајују више хитаца кроз отворен прозор и врата возача, у правцу главе и тела оштећеног, од којих тренутно наступа смрт, док их је у суседној улици у возилу «Ауди 100» црвене боје чекао Константиновић Нинослав, па када су Јуришић и Милићевић, дошли до возила, сели у њега, а затим су се сви заједно удаљили са лица места ауто-путем у правцу Ниша, до скретања за гаражу предузећа «Ласта» где је возило запаљено,

- чиме су извршили кривично дело убиства из члана 47 став 1 КЗ РС у вези члана 22 КЗ СРЈ

за које дело суд у т в р њ у ј е

оптуженом Милану Јуришићу звани "Јуришко" казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година,

18. УБИСТВО АЛЕКСАНДРА РИСТИЋА

оптужени: Јуришић Милан звани «Јуришко»

- дана 25.11.2002. године око 21,15 часова у Београду у улици Степаничкој у дворишту куће број 20, по претходном договору са Константиновић Нинославом против кога је поступак раздвојен, лишили другог живота и са умишљајем довели у опасност још неко лице, на тај начин што су из суседног дворишта Константиновић Нинослав и Јуришић Милан преко ограде од живице, из две аутоматске пушке марке «Калашњиков» калибра 7,62 мм испалили више хитаца у правцу Ристић Александра и Матић Александра, који су излазили из куће у изградњи, при том наневши Ристић Александру више прострелних и устрелних рана од којих је преминуо, а Матић Александру прострелне ране од којих је задобио тешке телесне повреде, након чега су се кроз суседно двориште удаљили до оближње улице, где их је чекало возило марке «Ауди 100», старијег типа, рег. броја 396-198 са којим су се удаљили са

лица места, и у ком возилу су оставили делове гардаробе, заједно са оружјем, и све то запалили,

- чиме је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачке 3. Кривичног законика, као саизвршилац у вези члана 33. Кривичног законика,

за које дело суд у т в р њ у ј е

оптуженом Милану Јуришићу звани "Јуришко" казну затвора у трајању од 34 (тридесетчетири) године,

19. оптужени ПАЖИН СЛОБОДАН

што је,

- у периоду од 2002. до 2003. године у Београду као овлашћено службено лице МУП-а РС, Трећег одељења, УКП, Секретаријата у Београду, радећи на пословима сузбијања крвних деликата и сексуалних деликата, свесно пропуштао да пријави кривична дела за која је сазнао у вршењу своје дужности, а за та кривична дела се може изрећи казна затвора у трајању дужем од 5 година, на тај начин што је имајући конкретна сазнања о извршиоцима кривичних дела убиства и учиниоцима тих кривичних дела која су извршена над: Љујић Срђаном 20.11.2000. године, Шљукић Средојем и Зораном 28.09.2002. године, Гузијан Јованом и Цветић Радетом 05.10.2002. године и Петровић Марком пропустио да учиниоце ових кривичних дела извршених од стране банде покојног Душана Спасојевића и Милорада Улемека пријави својој служби ради вођења предкривичног поступка, да би у случају убиства Марка Петровића покојном Спасојевић Душану, покојном Луковић Милету, **сведоку сараднику** Сувајџић Миладину и другим члановима ове банде, давао конкретна упутства како да се униште трагови са лица места убиства Петровић Марка, њиховим брисањем, измештањем аутомобила са којим је покојни Петровић превезен са места убиства, помажући на тај начин да учиниоци не буду откривени,

- чиме је извршио једно продужено кривично дело непријављивања кривичног дела и учиниоца из члана 332. став 2. у вези става 1. Кривичног законика; и кривично дело помоћ учиниоцу после

извршеног кривичног дела из члана 333. став 3. у вези става 1. Кривичног законика,

за која кривична дела оптуженом Слободану Пажину,

суд у т в р њ у ј е, и то:

за једно продужено кривично дело непријављивања кривичног дела и учиниоца из члана 332. став 2. у вези става 1. Кривичног законика **казну затвора у трајању од 2 (две) године,**

и кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 3. у вези става 1. Кривичног законика **казну затвора у трајању од 6 (шест) година,**

20. оптужени ТОНИ ГАВРИЋ

што је,

- јануара и фебруара месеца 2003. године у Београду - Земуну као службено лице - радник МУП-а РС који је тренутно био нераспоређен, искористио тај положај и тако прибавио себи корист на тај начин што је од раднице Ресора ДБ Глишић Браниславе која је радила на пословима продуцера кроз неформалне разговоре добијао податке о месту боравка и кретању **сведока сарадника** Љубише Бухе Чумета, а затим их преносио **сведоку сараднику** Миленковић Дејану који му је за ту информацију дао 700 евра,

- **чиме је извршио кривично дело злоупотребе службеног положаја члан 242. став 1. КЗ РС**

21. ДИФЕНС РОУД И ДСС

оптужени: Милорад Улемек, Крсмановић Душан, Јуришић Милан «Јуре», Милисављевић Владимир, Милош Симовић, Александар Симовић,

- током 2002. године у намери угрожавања уставног уређења и безбедности тадашње СРЈ, а све ради остваривања основних циљева

криминалне организације да изазивањем експлозија, које су биле праћене тешким разарањима и изазивњем опасности за живот људи, створе осећање несигурности код грађана, на тај начин што су на иницијативу и на предлог окривљеног Милорада Улемекa и покојног Душана Спасојевића, демонстрирају силу коју би актуелна власт видела у ноћи између 20. и 21.12.2002. године у Земун пољу, маскирани тзв. фантомкама, дошли путничким аутомобилима на којима су Милисављевић Владимир и Јуришић Милан налепили лажне цивилне и полицијске таблице које је набавио окр. Симовић Милош, као и пиштоље и аутоматско оружје, да би по претходном договору опремљени радио станицама које је за ту прилику набавио пок. Зоран Повић, у круг предузећа ушли «полицијским аутомобилом» Симовић Милош, сведок сарадник Миленковић Дејан, Јуришић Милан и Милисављевић Владимир, и употребом силе разоружали чуваре Батањац Светозара, Ристић Крунислава, Тодоровић Слободана и Стојадиновић Драгослава, а када су за њима другим аутомобилом са лажним таблицама, које је за ту прилику набавио **сведок сарадник** Миладин Сувајцић, у круг предузећа ушли Крсмановић Душан и Симовић Александар и телефонском везом јавили окривљеном Милораду Улемеку да је простор «чист», окривљени Улемек је заједно са неколико чланова ЈСО-а ушао у круг предузећа и на 10 радних машина за постављање асфалта предузећа «Дифенс роуд» поставио укупно 30 експлозивних пуњења, чијим активирањем је ово постројење комплетно уништено са припадајућим објектима, наневши штету великих размера у износу од око 8 милиона и 300.000 еура, док су дана 28.2.2002. године око 23,55 часова окривљени Крсмановић Душан, Јуришић, покојни Повић и Милисављевић по наређењу покојног Душана Спасојевића, које је било инспирисано истим мотивима демонстрације силе и снаге његовог удружења на просторије ДСС-а у улици браће Југовића број 2-а, бацили две дефанзивне бомбе, на тај начин што је окривљени Милисављевић управљао путничким аутомобилом марке «Ауди 80» и када је дошао до улаза у зграду просторије ДСС-а, из аутомобила су изашли окривљени Крсмановић и Јуришић и на ове просторије бацили по једну дефанзивну бомбу,

- чиме су извршили Улемек Милорад, Крсмановић Душан, Милисављевић Владимир, Јуришић Милан, Симовић Александар, и Симовић Милош, кривично дело тероризма из члана 125. ОКЗ кажњиво по члану 139 ОКЗ,

за које дело суд у т в р њ у ј е

оптуженом Улемек Милораду казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Крсмановић Душану казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Милисављевић Владимиру казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Јуришић Милану звани "Јуре" казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Симовић Александру казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

оптуженом Симовић Милошу казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

22. оптужени ПРЕДРАГ МАЛЕТИЋ

у времену од 14.3. до 17.3.2003. године у Прогару у својој породичној кући крио **сведока сарадника** Миленковић Дејана, Пејаковић Сашу и пок. Душана Спасојевића као учиниоце кривичних дела из члана 122, 125 и 136 ОКЗ на тај начин што их је примио у своју кућу у којој су боравили неколико дана, а за то време им посредујући омогућио да купе једну викендицу брвнару у којој су се ови наредних неколико дана крили,

- чиме је извршио кривично дело пружања помоћи учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 3. у вези става 1. Кривичног законика

- на основу члана 62. став 1. Кривичног законика суд оптуженом **УЛЕМЕК МИЛОРАДУ**, узима као утврђену, казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година из пресуде Окружног суда у Београду К.П.бр. 6/03 од 18. јула 2005. године, потврђену

пресудом Врховног суда Србије Кж I о.к. 2/06 од 28.06.2006. године и пресудом Врховног суда Србије К.ж. III о.к. 1/06,

- на основу члана 62. став 1. Кривичног законика суд оптуженом ЈУРИШИЋ МИЛАНУ звани "ЈУРЕ", узима као утврђену, казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година из правоснажне пресуде Окружног суда у Београду К.П.бр. 14/05 од 29. 09. 2006. године;

- на основу члана 62. став 1. Кривичног законика суд оптуженом КРСМАНОВИЋ ДУШАНУ, узима као утврђену, казну затвора у трајању од 13 (тринаест) година и 6 (шест) месеци из правоснажне пресуде Окружног суда у Београду К.П.бр. 14/05 од 29. 09. 2006. године;

- на основу члана 62. став 1. Кривичног законика суд оптуженом СИМОВИЋ МИЛОШУ узима као утврђену казну затвора у трајању од 3 (три) године из правоснажне пресуде Окружног суда у Београду К.П.бр. 14/05 од 29. 09. 2006. године;

Па суд оптужене, на основу наведених законских прописа, применом члана 4., 42., 45., 54., 60., 62 и 63. Кривичног законика, а у односу на оптужене Петровић Сашу и Миладиновић Драгана, применом чланова 24. став 1. и 42. став 1. у вези члана 43. став 1. ОКЗ,

О С У Ћ У Ј Е

и то,

оптуженог УЛЕМЕК МИЛОРАДА на јединствену казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година,

оптуженог СИМОВИЋ АЛЕКСАНДРА на јединствену казну затвора у трајању од 35 (тридесетпет) година,

оптуженог СИМОВИЋ МИЛОША на јединствену казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година,

оптуженог **ВЛАДИМИРА МИЛИСАВЉЕВИЋА** на јединствену казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година,

оптуженог **КАЛИНИЋ СРЕТКА** на јединствену казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година,

оптуженог **БАЈИЋ НИКОЛУ** на јединствену казну затвора у трајању од 35 (тридесетпет) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26. 07. 2003. године, па надаље,

оптуженог **ГЛИШОВИЋ МИЛАНА** на јединствену казну затвора у трајању од 32 (тридесетдве) године,

оптуженог **СЛАВКОВИЋ ЂОРЂА** на јединствену казну затвора у трајању од 35 (тридесетпет) година, у коју му се урачунава време од лишења слободе дана 20. 03. 2003. године и време проведено у притвору, па надаље,

оптуженог **ЈУРИШИЋ МИЛАНА** званог "ЈУРИШКО" на јединствену казну затвора у трајању од 34 (тридесетчетири) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од лишења слободе дана 13. 03. 2003. године, и време проведено у притвору, па надаље,

оптуженог **ЈУРИШИЋ МИЛАНА** званог "ЈУРЕ" на јединствену казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година,

оптуженог **КРСМАНОВИЋ ДУШАНА** на јединствену казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година,

оптуженог **НИШАВИЋ ДАЛИБОРА** на јединствену казну затвора у трајању од 9 (девет) година и 5 (пет) месеци,

оптуженог **ХАМИДОВИЋ СЕЛМАНА** на казну затвора у трајању од 10 (десет) година,

оптуженог **КАЛИЧАНИН МИЛОМИРА** на казну затвора у трајању од 10 (десет) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од лишења слободе дана 13. 04. 2003. године, и време проведено у притвору, па надаље,

оптуженог **ПАЖИН СЛОБОДАНА** на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 5 (пет) месеци, у коју се има урачунати време од дана лишења слободе дана 23. 04. 2003. и време проведено у притвору проведено у притвору, до дана 25. 11. 2005. године, када је притвор укинут,

оптуженог **МИЛИЋЕВИЋ ДАРКА** на казну затвора у трајању од 13(тринаест) година, у коју се има урачунати време проведено у екстрадиционом притвору у Шведској од 31. 08. 2003. године када је лишен слободе од органа државе у Шведској до 02. 11. 2004. године када је екстрадиран нашој држави, као и време од када се налази у притвору по решењу истражног судије Окружног суда у Београду Ки. бр. 537/03 од 02. 11. 2004. године, па надаље,

оптуженог **ПЕТРОВИЋ САШУ** на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју се има урачунати време од дана лишења слободе дана 13. 03. 2003. и време проведено у притвору, до дана 20. 10. 2006. године када је притвор укинут,

оптуженог **МИЛАДИНОВИЋ ДРАГАНА** на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју му се урачунава време од дана лишења слободе дана 13. 03. 2003. године, и време проведено у притвору, до 18. 01. 2008. године када је притвор укинут,

оптуженог **КОВЧИЋ СЛОБОДАНА** на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју се има урачунати време од дана лишења слободе дана 12. 04. 2003. и време проведено у притвору, до дана 28. 11. 2007. године када је притвор укинут,

оптуженог **ДОЛИЋ БОЈАНА** на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци, у коју се има урачунати време проведено у екстрадиционом притвору од 07. 07. 2003. године када је лишен слободе од органа државе у Холандији, до 22. 07. 2003. године када је екстрадиран нашој држави, као и време проведено у притвору, од дана 22. 07. 2003. године до дана 28. 11. 2007. године када је притвор укинут,

оптуженог **МИЛИЋ ДАРКА** на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју се има урачунати време од дана лишења слободе дана 12. 04. 2003. и време проведено у притвору, до дана 28. 11. 2007. године када је притвор укинут,

оптуженог ДРЧА МИЛАНА на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју се има урачунати време од дана лишења слободe дана 12. 04. 2003. и време проведено у притвору, до дана 28. 11. 2007. године када је притвор укинут,

оптуженог ТРАЈКОВИЋ СРЕЋКА на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци, у коју се има урачунати време од дана лишења слободe дана 12. 04. 2003. и време проведено у притвору, до дана 28. 11. 2007. године када је притвор укинут,

оптуженог ЈОВАНОВИЋ МИЛАНА на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 10. 07. 2003, до дана 28. 11. 2007. године, када је притвор укинут,

оптуженог ГАВРИЋ ТОНИЈА на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју се има урачунати време од дана лишења слободe од 20. 04. 2003. и време проведено у притвору проведено у притвору до дана 05. 11. 2005. године када је притвор укинут,

оптуженог МАЛЕТИЋ ПРЕДРАГА на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју се има урачунати време од дана лишења слободe од 01. 04. 2003. и време проведено у притвору проведено у притвору до дана 05. 11. 2005. године када је притвор укинут.

ОДЛУКА О ИМОВИНСКОЈ КОРИСТИ И ШТЕТИ

Оштећени Лаиновић Жарко брат покојног Лаиновић Бранислава, упућује се да може имовинско-правни захтев остварити тужбом у парничном поступку код надлежног суда.

Оштећени:

- Стевановић Момчило, отац покојног Стевановић Милоша;
- Филиповић Зоран, оштећен кривичним делом;
- Јокић Петар, оштећен кривичним делом;
- Ускоковић Милосава, мајка покојног Зорана Ускоковића,

упућују се да могу имовинско-правни захтев остварити тужбом у парничном поступку код надлежног суда.

Оштећени:

- Гардашевић Ранко, отац покојног Гардашевић Тодора;
- Гардашевић Гарсија, супруга покојног Гардашевић Тодора,
упућују се да могу имовинско-правни захтев остварити
тужбом у парничном поступку код надлежног суда.

Оштећени:

- Љујић Гордана, мајка покојног Срђана Љујића;
- Скерлић Никола, оштећен кривичним делом,
упућују се да могу имовинско-правни захтев остварити
тужбом у парничном поступку код надлежног суда.

Оштећена Иличић Љубица, супруга покојног Иличић
Велибора, упућују се да може имовинско-правни захтев остварити
тужбом у парничном поступку код надлежног суда.

Оштећени Бодиш Драженко, брат покојног Бодиш Жељка
упућује се да може имовинско-правни захтев остварити тужбом у
парничном поступку код надлежног суда.

Оштећени:

- Петровић Александра, супруга покојног Николић Ивице;
- Буха Љубиша, оштећен кривичним делом,
упућују се да могу имовинско-правни захтев остварити
тужбом у парничном поступку код надлежног суда.

Оштећени:

- Шљукић Милоје, отац покојног Шљукић;
- Шљукић Јован, отац покојног Шљукић Зорана;
- Ћировић Велибор, оштећен кривичним делом,
упућују се да могу имовинско-правни захтев остварити
тужбом у парничном поступку код надлежног суда.

Оштећени:

- Турашковић Борка, мајка покојног Цветић Радета;
- Каштеровић Драгица, супруга покојног Гузијан Јована;
- Чотрић Дејан, оштећен кривичним делом,

се упућују да могу имовинско-правни захтев остварити тужбом у парничном поступку код надлежног суда.

Оштећени:

- Јовановић Јагош, отац покојног Јовановић Ивице;
- Пејовић Снежана, ванбрачна супруга покојног Јовановић Ивице;
- Кнежевић Драгана, оштећена кривичним делом;
- Аранитовић Угљеша, оштећен кривичним делом;
- Шћекић Милан, оштећен кривичним делом;

упућују се да могу имовинско-правни захтев остварити тужбом у парничном поступку код надлежног суда.

Оштећени:

- Шкрба Борка, супруга покојног Шкрба Жељка;
- Батоћанин Љиљана, супруга покојног Батоћанин Ненада;
- Кнежевић Драгана, оштећена кривичним делом,

упућују се да могу имовинско-правни захтев остварити тужбом у парничном поступку код надлежног суда.

На основу чланова, од 201. до члана 205. Законика о кривичном поступку, оштећеној Бојани Ковачевић сестри отетог Вука Бајрушевића, досуђује се имовинско правни захтев у целини у износу динарске противредности 1.500.000 (милионпетстотинахиљада) немачких марака, те се оптужени: Симовић Милош, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Крсмановић Душан, Јуришић Милан «Јуре», обавезују да плате солидарно динарску противредност суме од 1.500.000 (милионпетстотинахиљада) немачких марака оштећеној Бојани Ковачевић, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, под претњом принудног извршења.

На основу члана 91. и 92. Кривичног Законика, од оптужених: Симовић Александра, Милисављевић Владимира, Крсмановић Душана, Калинић Сретка, Јуришић Милана званог «Јуре» и Симовић Милош, одузима се имовинска корист прибављена кривичним делом отмице из члана 134. став 3. Кривичног законика, на штету оштећеног Мусић Сувада, у износу од 350.000 (тристапедесетхиљада) евра, тако што се обавезују да плате солидарно динарску противвредност суме од 350.000 (тристапедесетхиљада) евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а у корист буџета Републике Србије, под претњом принудног извршења.

На основу чланова, од 201. до члана 205. Законика о кривичном поступку, оштећеном Бабовић Милији досуђује се имовинско правни захтев у целини у износу динарске противвредности 10.500.000 (десетмилионапетстотинахиљада) евра, те се оптужени: Улемек Милорад, Симовић Милош, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Јуришић Милан «Јуре», Крсмановић Душан, Калинић Сретко, обавезују да плате солидарно динарску противвредност суме од 10.500.000 (десетмилионапетстотинахиљада) евра оштећеном Бабовић Милији, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, под претњом принудног извршења

Оштећени Радосављевић Томислав, отац покојног Радосављевић Слободана упућује се да може имовинско-правни захтев остварити тужбом у парничном поступку код надлежног суда.

Оштећена Трајковић Катарина, супруга покојног Трајковић Горана, упућује се да може имовинско-правни захтев остварити тужбом у парничном поступку код надлежног суда.

Оштећени Матић Александар, упућује се да може имовинско-правни захтев остварити тужбом у парничном поступку код надлежног суда.

Оштећени:

- Буха Љиљана, оштећена делом;
- Демократска Странка, оштећена кривичним делом,
упућују се да могу имовинско-правни захтев остварити
тужбом у парничном поступку код надлежног суда.

На основу члана 91. и 92. Кривичног Законика, од оптуженог Гаврић Тонија, одузима се имовинска корист прибављена кривичним делом злоупотребе службеног положаја члан 242. став 1. КЗ РС, у износу динарске противвредности 700 (седамстотина) евра, који износ је дужан да плати у корист буџета Републике Србије, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, под претњом принудног извршења.

О ТРОШКОВИМА ПОСТУПКА

ОБАВЕЗУЈУ СЕ сви оптужени да плате трошкове кривичног поступка, а који ће бити одређени посебним решењем и паушал у износу од по 20.000 (двадесетхиљада) динара по оптуженом.

II

На основу члана 355. став 1. Законика о кривичном поступку, у вези са чланом 5. став 2. Кривичног законика,

оптужени : Улемек Милорад

ОСЛОБАЋА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

да је кривично одговоран као организатор злочиначког удружења у вези члана 26. ОКЗ, за извршење кривичних дела описаних у изреци пресуде (број у загради), и то под :

1. (2) за кривично дело убиство из члана 47. став 1. КЗ РС на штету покојног **Бранислава Лаиновића**;
2. (3) за кривично дело убиство из члана 47. став 2. тачке 3. и 6. КЗ РС на штету покојних **Зорана Ускоковића и Милоша Стевановића**;
3. (4) за кривично дело убиство из члана 47. став 1. КЗ РС на штету покојног **Тодора Гардашевића**;
4. (5) за кривично дело убиство из члана 47. став 2. тачке 3. КЗ РС на штету покојног **Срђана Љујића**;
5. (7) за за кривично дело убиство из члана 47. став 2. тачке 3. КЗ РС на штету покојног **Бодиш Жељка**;
6. (9) за за кривично дело убиство из члана 47. став 2. тачке 3. и 6. КЗ РС на штету покојних **Средоја и Зорана Шљукића**;
7. (10) за за кривично дело убиство из члана 47. став 2. тачке 3. и 6. КЗ РС на штету покојних **Јована Гузијана и Радета Цветића**;
8. (11) за кривично дело убиство из члана 47. став 2. тачке 3. КЗ РС на штету покојног **Ивице Јовановића**;
9. (12) за за кривично дело убиство из члана 47. став 2. тачке 6. КЗ РС на штету покојних **Жењка Шкрбе и Ненада Батоћанина**;
10. (13) за кривично дело отмице из члана 64. став 4 у вези става 1. КЗ РС на штету оштећеног **Вука Бајрушевића**;
11. (14) за кривично дело отмице из члана 64. став 4 у вези става 1. КЗ РС на штету оштећеног **Мусић Сувада**.

На основу члана 355. став 3. Законика о кривичном поступку,
оптужени : Здравковић Александар

ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

да је

- дана 12.6.2002. године, у кући Константиновић Нинослава у Овчи, са намером да га не пуне на слободу док од њега не изнуде новац, чување оштећеног Слободана Радосављевића преузео и оптужени Здравковић Александар а који се смењивао са оптуженим Јуришићем,

- чиме би извршио кривично дело отмице из члана **64. став 1. КЗ** Републике Србије

На основу члана 355. став 3. Законика о кривичном поступку,

оптужени : Симовић Александар, Бајић Никола, Јуришић
Милан, Калинић Сретко и Милисављевић Владимир

ОСЛОБАЂАЈУ СЕ ОД ОПТУЖБЕ

да су

- дана 20.3.2000. године Симовић Александар, Бајић Никола, Јуришић Милан, Калинић Сретко и Милисављевић Владимир са умишљајем помогли оптуженом Милошу Симовићу извршење кривичног дела описано у тачки I (2) изреке пресуде, на тај начин што су Симовић Александар, Бајић Никола, Јуришић Милан, Калинић Сретко и Милисављевић Владимир пратили кретање Лаиновић Бранислава и јавили телефоном **сведоку сараднику** Буха Љубиши и Симовић Милошу да се Лаиновић Бранислав налази код хотела «Србија»,

- чиме би починили кривично дело убиства из члана 47 став 1 КЗ РС и то Симовић Александар, Бајић Никола, Јуришић Милан, Калинић Сретко и Милисављевић Владимир као помагачи у вези члана 24 ОКЗ,

III

На основу члана 504з. Законика о кривичном поступку,

ОДБИЈА СЕ ОПТУЖБА

према:

Љубиши Бухи, Миладину Сувајцићу и Дејану Миленковићу,

да су,

1-(1) . у периоду од 1999. до 2003. године, постали припадници банде, описане под бројем 1. изреке пресуде, Љубиша Буха, Миладин Сувајцић, Дејан Миленковић, те да су прихватили активности те банде као своје и извршавали одређене активности које су се пред њих у конкретним ситуацијама постављале,

- чиме би Љубиша Буха, Миладин Сувајцић, Дејан Миленковић починили кривично дело злочиначког удруживања из члана 227 став 2 у вези става 1 КЗ РС,

2-(2). УБИСТВО БРАНИСЛАВА ЛАИНОВИЋА

Према:

Љубиши Бухи и Миладину Сувајцићу,

да су,

- дана 20.3.2000. године око 16,15 часова у Београду у улици Устаничкој код зграде број 127, Симовић Милош лишио живота Лаиновић Бранислава док су му Симовић Александар, **сведок сарадник Буха Љубиша**, Бајић Никола, Јуришић Милан, **сведок сарадник Сувајцић Миладин**, Калинић Сретко и Милисављевић Владимир у томе са

умишљајем помогли на тај начин што је по претходном договору између окривљених **сведок сарадник** Сувајцић Миладин позвао телефоном Лаиновић Бранислава да би сазнао где се налази, па су Симовић Александар, Бајић Никола, Јуришић Милан, Калинић Сретко и Милисављевић Владимир пратили његово кретање и јавили телефоном **сведоку сараднику** Буха Љубиши и Симовић Милошу да се Лаиновић Бранислав налази код хотела «Србија» те су се њих двојица одвезли до тог места аутомобилом «мерцедес» којим је управљао **сведок сарадник** Буха Љубиша, па је он предао Симовић Милошу револвер калибра 38 Специјал, те је Симовић Милош изашао из аутомобила и из тог револвера испалио два пројектила у главу Лаиновић Бранислава наневши му повреде услед којих је наступила његова смрт, а затим се вратио у аутомобил и заједно са **сведоком сарадником** Буха Љубишом одвезао са лица места,

- чиме би извршили кривично дело убиства из члана 47 став 1 КЗ РС и то, **сведок сарадник** Буха Љубиша, **сведок сарадник** Сувајцић Миладин, као помагачи у вези члана 24 ОКЗ,

3-(5). УБИСТВО СРЂАНА ЉУЈИЋА

Према:

Миладину Сувајцићу,

да је,

- дана 20.11.2000. године око 22,00 часова у Београду у Булевару Лењина код раскрснице са улицом Милентија Поповића, Симовић Милош, Симовић Александар и Милисављевић Владимир лишили живота Љујић Срђана и при томе са умишљајем довели у опасност живот Скерлић Николе док су им **сведок сарадник** Сувајцић Миладин, Крсмановић Душан и Петровић Саша у томе са умишљајем помогли, на тај начин што су по претходном договору **сведок сарадник** Миладин Сувајцић, Крсмановић Душан и Петровић Саша пратили кретање Љујић Срђана и обавештавали телефоном о томе Симовић Милоша, Симовић Александра и Милисављевић Владимира који су се налазили у аутомобилу «ауди» којим је управљао Симовић Александар па су на основу тих обавештења њих тројица кренули аутомобилом за Љујић Срђаном који је управљао аутомобилом «пежо 306» у коме се на седишту сувозача налазио Скерлић Никола па су се у тренутку када се

Љујић Срђан зауставио испред семафора и разговарао преко мобилног телефона зауставили поред леве стране аутомобила «пежо 306» те су Симовић Милош и Милисављевић Владимир пуцајући из аутомобила «ауди» испалили из аутоматских пушака типа «Калашњиков» калибра 7,62мм више пројектила у правцу Љујић Срђана наневши му повреде услед којих је наступила његова смрт, док је Скерлић Николи нанесена лака телесна повреда, у виду раздеротина у пределу левог и десног рамена

- чиме би извршио кривично дело убиства из члана 47 став 2 тачка 3 КЗ РС и то, сведок сарадник Миладин Сувајџић као помагач у вези члана 24 ОКЗ,

3-(6). УБИСТВО ВЕЛИБОРА ИЛИЧИЋА

Према:

Дејану Миленковићу,

да је,

- дана 7.12.2000. године око 17,20 часова у Новом Саду, на Булевару Слободана Јовановића број 5, а по наређењу пок. Спасојевић Душана шефа криминалне организације из Земуна која се бавила извршењем кривичних дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога на територији Новог Сада из користољубља, а ради елиминисања конкуренције на нарко тржишту и прибављања већег профита од продаје опојне дроге хероина на подручју Новог Сада, окр. Крсмановић Душан и окр. Јуришић Милан лишили живота ошт. Иличић Велибора званог «Веља Босанац» који се бавио продајом наркотика на територији Новог Сада, ван криминалне организације пок. Спасојевић Душана, а окр. Нишавић Далибор као припадник криминалне организације пок. Душана Спасојевића у томе им са умишљајем помогао тако што је обезбедио путнички аутомобил марке «фолцваген тип цета» на којем су биле стављене украдене таблице, рег. ознака НС 514-08 пратили кретање оштећеног Иличић Велибора, окр. Нишавић Далибор претходно показао зграду у којој станује оштећени, а за које кривично дело је Нишавић Далибор предао ватрено оружје и муницију Крсмановић Душану пиштољ марке «ЦЗ» калибра 7,65 мм, а Јуришић Милану пиштољ марке «ЦЗ», калибра 9 мм, са припадајућом муницијом коју је претходно неовлашћено набавио и држао након чега су пратили кретање оштећеног

и у близини зграде у којој станује оштећени изашли из аутомобила док их је Нишавић Далибор чекао на договореном месту и приликом мимоилажења са оштећеним у пролазу зграде испалили у тело оштећеног из наведеног ватреног оружја, које су неовлашћено носили више пројектила од којих је оштећени задобио 10 стрелних рана, једну стрелну рану главе која је за последицу имала раздор можданог ткива и продор крви у мождане коморе, стрелну рану срца која је за последицу имала раздор истог, те 8 стрелних рана тела услед којих повреда је наступила смрт оштећеног након чега су се вратили до возила у којем их је чекао окр. Нишавић Далибор, одвезао их са лица места, уз пут пиштоље расклопили и у деловима одбацили у контејнере, одвезли се до изнајмљеног стана, а потом по договору са пок. Спасојевић Душаном довели се до такси стајалишта испред «Спенса» где их је сачекао окр. Опачић Ненад који је према договору са пок. Спасојевић Душаном помогао окривљенима као извршиоцима наведеног кривичног дела да не буду откривени тако што је за њихово одвожење из Новог Сада до Београда ангажовао Красић Милана који није имао сазнање да су окр. Крсмановић и Јуришић починили наведено кривично дело, а који их је својим возилом марке «фолцваген» тип «бора» одвезао у Београд до хотела «Славија» при чему је возило Красић Милана пратио окр. Опачић Ненад својим путничким возилом марке «мерцедес» са сувозачем Лошић Александром, а када су Крсмановић и Јуришић на наведеном месту изашли из аутомобила Красић Милана вратили се у Нови Сад а **сведок сарадник** Миленковић Дејан по ранијем договору преузео у Земуну путничко возило марке «фолцваген» тип «цета», за које је знао да је коришћен за извршење овог кривичног дела у својој радионици га исекао на комаде, те тако помогао да се не открије овај аутомобил као и починиоци овог кривичног дела

- чиме би сведок сарадник Дејан Миленковић починио кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 204. став 2. КЗ РС,

4-(8). УБИСТВО НИКОЛИЋ ИВИЦЕ И ПОКУШАЈ УБИСТВА БУХА ЉУБИШЕ

Према:

Миладину Сувајцићу,

да је,

- дана 3.8.2002. године око 8,10 часова у Земун пољу, у улици Фабрички пут бб, у кругу предузећа «Дифенс» Улемек Милорад, Калинић Сретко и Милисављевић Владимир покушали да са умишљајем лише живота више лица при чему су лишили живота Николић Ивицу и покушали да лише живота Буха Љубишу, док су им Симовић Милош, Симовић Александар, Јуришић Милан, Крсмановић Душан и **сведок сарадник** Сувајџић Миладин у томе са умишљајем помогли, на тај начин што су по претходном договору Симовић Милош, Симовић Александар, Јуришић Милан, Крсмановић Душан и **сведок сарадник** Сувајџић Миладин пратили кретање Буха Љубише и обавештавали о томе Улемек Милорада, Калинић Сретко и Милисављевић Владимира, који су се на основу тих обавештења одвезли аутомобилом којим је управљао Милисављевић Владимир до наведеног места где су Улемек Милорад и Калинић Сретко одевени у црне комбинезоне и маскирним капама «фантомкама», испалили из аутоматских пушака са пригушивачима више пројектила у правцу Буха Љубише и Николић Ивице па је неколико пројектила погодило Николић Ивицу чиме су му нанесене повреде услед којих је наступила његова смрт док је Буха Љубиша избегао повређивање тако што се бацио на земљу, а затим искористио моменат када се једном од нападача заглавила пушка и побегао

- чиме би извршио кривично дело убиства из члана 47 став 2 тачка 6 КЗ РС у вези члана 19 ОКЗ и то, сведок сарадник Сувајџић Миладин као помагач у вези члана 24 ОКЗ,

5-(9). УБИСТВО СРЕДОЈА И ЗОРАНА ШЉУКИЋА

Према:

Дејану Миленковићу и Миладину Сувајџићу,

да су,

- дана 27.9.2002. године око 23,45 часова у Београду у Булевару Арсенија Чарнојевића код зграде број 53, Калинић Сретко и **сведок сарадник** Миленковић Дејан са умишљајем лишили живота Шљукић Средоја и Шљукић Зорана и при томе са умишљајем довели у опасност живот Ћировић Велибора, док су им Симовић Милош, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Крсмановић Душан, Јуришић

Милан, **сведок сарадник** Сувајцић Миладин и Повић Зоран у томе са умишљајем помогли, на тај начин што су, по претходном договору Симовић Милош, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Крсмановић Душан, Јуришић Милан и **сведок сарадник** Сувајцић Миладин пратили кретање Шљукић Средоја и обавештавали телефоном о томе Калинић Сретко, **сведока сарадника** Миленковић Дејана и пок. Луковић Милета, који су се налазили у аутомобилу «ауди» којим је управљао **сведок сарадник** Миленковић Дејан, па су на основу тих обавештења њих тројица кренули за аутомобилом «ауди А8» којим је управљао Шљукић Средоје док су се у њему налазили Шљукић Зоран на седишту сувозача и Ћировић Велибор на задњем седишту, те су у тренутку када је **сведок сарадник** Миленковић Дејан претицао тај аутомобил, пролазећи поред његове леве стране Калинић Сретко и пок. Луковић Миле пуцајући из аутомобила испалили из аутоматских пушака калибра 7,62 мм више пројектила у правцу Шљукић Средоја и Шљукић Зорана, наневши им повреде услед којих је наступила њихова смрт, док је Ћировић Велибору нанесена лака телесна повреда, после чега је Повић Зоран ради унапред обећаног прикривања средстава којима је кривично дело извршено, уништио пушке из којих су пуцали Калинић Сретко и пок. Луковић Миле,

- чиме би извршили кривично дело убиства из члана 47 став 2 тачка 3 и 6 КЗ РС и то, сведок сарадник Дејан Миленковић као саизвршиоц у вези члана 22 ОКЗ, а сведок сарадник Сувајцић Миладин као помагач у вези члана 24 ОКЗ,

6-(10). УБИСТВО ЈОВАНА ГУЗИЈАНА И РАДА ЦВЕТИЋА

Према:

Дејану Миленковићу и Миладину Сувајцићу,

да су,

- дана 5.10.2002. године око 22,40 часова у Земуну на новом новосадском путу код пута који води према предузећу «Змај» код електричног стуба број 125 Калинић Сретко и **сведок сарадник** Миленковић Дејан са умишљајем лишили живота Гузијан Јована и Цветић Рада, и при томе са умишљајем довели у опасност живот Чотрић Дејана, док су им Миладиновић Драган, Симовић Александар, Симовић

Милош, **сведок сарадник** Сувајцић Миладин, Крсмановић Душан, Милисављевић Владимир и Јуришић Милан у томе са умишљајем помогли, на тај начин што су по претходном договору Миладиновић Драган, Симовић Александар, Симовић Милош, **сведок сарадник** Сувајцић Миладин, Крсмановић Душан, Милисављевић Владимир и Јуришић Милан пратили кретање Гузијан Јована и обавештавали телефоном о томе Калинић Сретка, **сведока сарадника** Миленковић Дејана и пок. Луковић Милета који су се налазили у аутомобилу «ауди» којим је управљао **сведок сарадник** Миленковић Дејан па су тако њих тројица сазнали да је Гузијан Јован управљао аутомобилом «голф 4» у којем су се налазили Чотрић Дејан на седишту сувозача и Цветић Раде на задњем седишту, те су кренули за њима и сустигли их па су Калинић Сретко и пок. Луковић Миле пуцајући из аутомобила «ауди» испалили из аутоматских пушака калибра 7,62 мм више пројектила у правцу Гузијан Јована и Цветић Рада, наневши им повреде услед којих је наступила њихова смрт, док су неки од пројектила погодили Чотрић Дејана коме је тиме нанесена тешка телесна повреда опасна по живот,

- чиме би извршили кривично дело убиства из члана 47 став 2 тачка 3 и 6 КЗ РС и то, сведок сарадник Дејан Миленковић као саизвршилац, у вези члана 22 ОКЗ, а сведок сарадник Миладин Сувајцић као помагач, у вези члана 24 ОКЗ,

7-(12). УБИСТВО ЖЕЉКА ШКРБЕ И НЕНАДА БАТОЧАНИНА

Према:

Дејану Миленковићу,

да је,

- дана 26.11.2002. године око 21,15 часова у Београду у улици Љутице Богдана код зграде број 8, Милисављевић Владимир, Симовић Милош и **сведок сарадник** Миленковић Дејан са умишљајем лишили живота Шкрба Жељка и Баточанин Ненада, док су им Симовић Александар, Крсмановић Душан, Јуришић Милан, Хамидовић Селман и Каличанин Миломир у томе са умишљајем помогли, на тај начин што је претходно Хамидовић Селман довео у везу Каличанин Миломира са осталим окривљенима ради праћења Шкрба Жељка и прикупљања обавештења о његовом кретању, па су Симовић Александар,

Крсмановић Душан, Јуришић Милан и Каличанин Миломир који су пратили кретање Шкрба Жељка сазнали да је он ушао у аутомобил «пежо 306» којим је управљао Баточанин Ненад и обавестили телефоном о томе **сведока сарадника** Миленковић Дејана, Милисављевић Владимира и Симовић Милоша који су се налазили у аутомобилу марке «ровер» којим је управљао **сведок сарадник** Миленковић Дејан, те је он кренуо за аутомобилом «пежо 306» и отпочео његово претицање, а у тренутку када се аутомобил «ровер» налазио поред леве стране аутомобила «пежо 306» Милисављевић Владимир и Симовић Милош, пуцајући из аутомобила «ровер» испалили из аутоматских пушака калибра 7,62 мм више пројектила у правцу Шкрба Жељка и Баточанин Ненада, наневши им повреде услед којих је наступила њихова смрт,

- чиме би извршио кривично дело убиства из члана 47. став 2. тачка 6. КЗ РС и то, **сведок сарадник Дејан** Миленковић као саизвршилац у вези члана 22 ОКЗ,

8-(13). ОТМИЦА ВУКА БАЈРУШЕВИЋА

Према:

Дејану Миленковићу и Миладину Сувајцићу,

да су,

- дана 6.11.2000. године око 18,30 часова у Београду у улици Жарка Вуковића Пуцара код зграде број 19, силом одвели и задржали дуже од 10 дана Бајрушевић Вука са намером да га не пусте на слободу док од његове сестре не изнуде новац, на тај начин што је по претходном договору између окривљених Симовић Александра, који је аутомобилом пратио оштећеног јавио телефоном осталим окривљенима где се оштећени налази па су се Крсмановић Душан, Јуришић Милан и Симовић Милош довели до тог места аутомобилом «ауди» којим је управљао Милисављевић Владимир, где су њих четворица сачекали да оштећени уђе у свој аутомобил па су га Јуришић Милан и Симовић Милош наоружани пиштољима извукли из аутомобила, угурали га уз помоћ Крсмановић Душана у аутомобил којим су се довели, сместили га на задње седиште, везали му руке лисицама, ставили му повез преко очију, ушли у тај аутомобил и одвезли га, а затим пребацили у

аутомобил којим је управљао Симовић Александар у који су прешли Крсмановић Душан и Јуришић Милан па су оштећеног одвезли на Фрушку Гору где су га у викенд кући мајке Јуришић Милана више дана везаног чували Јуришић Милан и Крсмановић Душан после чега су га Милисављевић Владимир и Јуришић Милан одвезли аутомобилом у Нови Београд где су га у стану у улици Радоја Дакића више дана везаног чували Крсмановић Душан, Јуришић Милан и пок. Петровић Марко, потом га одвезли аутомобилом у Сурчин где су га у улици Војвођанској број 241 у кући **сведока сарадника** Миленковић Дејана више дана чували **сведок сарадник** Миленковић Дејан и Крсмановић Душан, док су пок. Спасојевић Душан и пок. Луковић Миле позивали телефоном сестру оштећеног и захтевали да им преда 5 милиона немачких марака, говорећи да ће убити њу и њеног брата ако то не учини и принудили оштећеног да затражи телефоном од своје сестре да поступи по захтеву отмичара па је она предала свом ујаку милион и 500.000 немачких марака које је овај по упутству пок. Спасојевић Душана оставио у Новом Београду код спортског центра «11. април» при чему су Јуришић Милан, Крсмановић Душан, Симовић Александар, Симовић Милош, **сведок сарадник** Сувајцић Миладин и пок. Петровић Марко мотрили да се приликом остављања новца не појави полиција, док су Милисављевић Владимир, пок. Спасојевић Душан и пок. Луковић Миле узели остављени новац и одвезли се аутомобилом којим је управљао Милисављевић Владимир у Сурчин где су окривљени међусобно поделили новац после чега су **сведок сарадник** Миленковић Дејан и Крсмановић Душан одвезли оштећеног аутомобилом којим је управљао **сведок сарадник** Миленковић Дејан у Нови Београд и код сервиса аутомобила «мерцедес» га пустили на слободу,

- чиме би извршили кривично дело отмице из члана 64. став 4. у вези става 1. КЗ РС и то, сведок сарадник Миладин Сувајцић и сведок сарадник Дејан Миленковић као саизвршиоци, у вези члана 22 ОКЗ,

9-(14). ОТМИЦА МУСИЋ СУВАДА

Према:

Дејану Миленковићу и Миладину Сувајцићу,

да су,

- почетком јануара месеца 2003. године у Београду код хотела «Славија» силом, обманом и на свиреп начин одвели и задржали дуже од 10 дана Мусић Сувада са намером да га не пусте на слободу док од њега или његових сродника не изнуде новац, на тај начин што су по претходном договору Јуришић Милан и Симовић Милош пратили кретање оштећеног и обавештавали телефоном о томе Симовић Александра, Милисављевић Владимира, **сведока сарадника** Миленковић Дејана и Крсмановић Душана који су се налазили у аутомобилу «рено» са полицијским регистарским таблицама којим је управљао **сведок сарадник** Миленковић Дејан па су се њих четворица зауставили код оштећеног, те су Милисављевић Владимир и Симовић Александар наоружани пушкама, а одевени у полицијске униформе и маскирани капама фантомкама изашли из аутомобила представили се оштећеном као полицајци уперили у њега пушке и рекли му да га хапсе, а затим га угурали у аутомобил у којем су их чекали **сведок сарадник** Миленковић Дејан и Крсмановић Душан, ушли у аутомобил, навукли оштећеном капу преко очију, везали му руке лисицама и одвезли га на Нови Београд где су га пребацили у аутомобил «голф» којим су га потом Симовић Александар и Милисављевић Владимир одвезли у село Банстол где су га у кући Сувајцић Ибољке чували везаног ланцима и лисицама, **сведок сарадник** Сувајцић Миладин и Калинић Сретко који га је свакодневно злостављао тако што га је ударао, затезао ланце којима је био везан, пропуштао струју кроз тело, кидао му клештима уши и нос и на друге начине при чему су окривљени захтевали да им оштећени набави 10 милиона еура да би га ослободили, што овај није могао да учини па су захтевали да их ради тога повеже са својим сродницима те им је он саопштио број телефона свог брата кога су окривљени позвали телефоном и затражили да им преда новац ради ослобађања оштећеног чији брат је по упутству окривљених оставио 350.000 еура на одређено место у Београду па су Симовић Милош и **сведок сарадник** Сувајцић Миладин после 15 дана задржавања одвезли оштећеног у Београд и пустили га на слободу у близини предузећа «Јаста»

- чиме би извршили кривично дело отмице из члана 64. став 4. у вези става 1. КЗ РС и то, сведок сарадник Дејан Миленковић и сведок сарадник Миладин Сувајцић, као саизвршиоци, у вези члана 22 ОКЗ,

10-(15). ОТМИЦА МИЛИЈЕ БАБОВИЋА

Према:

Дејану Миленковићу и Миладину Сувајцићу,

да су,

- марта месеца 2002. године у Београду у улици Јужни булевар, силом, обманом и на свиреп начин одвели и задржали оштећеног Бабовић Милију 40 дана са намером да га не пусте на слободу док од њега или чланова његове породице не изнуде новац, на тај начин што су га неколико дана пре критичног догађаја наизменично пратили да би му дана 24.3.2002. године око 20,00 часова када је оштећени прилазио аутомобилу са фантомкама на глави, наоружани аутоматским оружјем и пиштољима пришли окр. Крсмановић, Милисављевић, **сведок сарадник** Миленковић Дејан и Симовић Милош, представљајући се као радници полиције, а затим га употребом физичке силе убацили у аутомобил када га је окр. Милисављевић пиштољем ударио по глави, везали га лисицама, а преко очију ставили селотејп траку и фантомку, док су за то време окр. Јуришић и Симовић Александар стајали у непосредној близини и обавестили их о наиласку ошт. Бабовића, па су га тако везаног аутомобилом одвезли у село Вилово у кућу **сведока сарадника** Сувајцића где су га чували окр. Калинић и Јуришић, вежући му ланцима руке савијене преко главе на леђа, а ноге за лежај, завезаних уста, повремено га тукући да би након 9 дана када је оштећени покушао да побегне везали га за дрво у шуми где су га држали 2 дана тукући га тако везаног, а једанаестог дана га пребацили у село Крчедин где су га поред окр. Јуришића и Калинића чували **сведок сарадник** Сувајцић и опт. Крсмановић, који су га такође тукли и малтретирали тако да су му потколенице од ланаца биле огуљене до костију а тражећи од њега и његове породице новац за откуп у ком циљу је пок. Спасојевић слао аудио траке са порукама оштећеног Бабовића, да би га четрдесетог дана пустили на слободу након што им је преко Улемек Милорада – Легије што им је и била улога према заједничком плану са Душаном Спасојевићем, од стране Млађеновић Данка и Жарка Зечевића исплаћено укупно 10 милиона и 500 хиљада еура који су међусобно поделили,

- чиме би као саизвршиоци извршили кривично дело отмице из члана 64. став 4. у вези става 1. КЗ РС

12-(21). ДИФЕНС РОУД И ДСС

Према:

Дејану Миленковићу и Миладину Сувајцићу,

да су,

- током 2002. године у намери угрожавања уставног уређења и безбедности СРЈ, а све ради остваривања основних циљева криминалне организације да изазивањем експлозија, које су биле праћене тешким разарањима и изазивњем опасности за живот људи, створе осећање несигурности код грађана, на тај начин што су на иницијативу и на предлог окр. Милорада Улемека и пок. Душана Спасојевића, демонстрирају силу коју би актуелна власт видела у ноћи између 20. и 21.12.2002. године у Земун пољу, маскирани тзв. фантомкама, дошли путничким аутомобилима на којима су Милисављевић Владимир и Јуришић Милан налепили лажне цивилне и полицијске таблице које је набавио окр. Симовић Милош, као и пиштоље и аутоматско оружје, да би по претходном договору опремљени радио станицама које је за ту прилику набавио пок. Зоран Повић, у круг предузећа ушли «полицијским аутомобилом» Симовић Милош, **сведок сарадник** Миленковић Дејан, Јуришић Милан и Милисављевић Владимир, и употребом силе разоружали чуваре Батањац Светозара, Ристић Крунислава, Тодоровић Слободана и Стојадиновић Драгослава, а када су за њима другим аутомобилом са лажним таблицама, које је за ту прилику набавио **сведок сарадник Миладин Сувајцић**, у круг предузећа ушли Крсмановић Душан и Симовић Александар и телефонском везом јавили окр. Милораду Улемеку да је простор «чист», окр. Улемек је заједно са неколико чланова ЈСО-а ушао у круг предузећа и на 10 радних машина за постављање асфалта предузећа «Дифенс роуд» поставио укупно 30 експлозивних пуњења, чијим активирањем је ово постројење комплетно уништено са припадајућим објектима, наневши штету великих размера у износу од око 8 милиона и 300.000 еура, док су дана 28.2.2002. године око 23,55 часова окр.Крсмановић Душан, Јуришић, Повић и Милисављевић по наређењу пок. Душана Спасојевића, које је било инспирисано истим мотивима демонстрације силе и снаге његовог удружења на просторије ДСС-а у улици браће Југовића број 2-а, бацили две дефанзивне бомбе, на тај начин што је окр. Милисављевић управљао путничким аутомобилом марке «Ауди 80» и када је дошао до улаза у зграду просторије ДСС-а, из аутомобила су изашли окр. Крсмановић и Јуришић и на ове просторије бацили по једну дефанзивну бомбу,

- чиме би извршили и то, сведок сарадник Дејан Миленковић, сведок сарадник Миладин Сувајџић кривично дело тероризма из члана 125 ОКЗ кажњивог по члану 139 ОКЗ

На основу члана 354. став 3. Законика о кривичном поступку у вези са чланом са чланом 104. став 6. у вези са чланом 103. Кривичног Законика, услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења,

ОДБИЈА СЕ ОПТУЖБА

1. према оптуженима:

Милошу Симовићу, Нинославу Константиновићу, Александру Симовићу, Владимиру Милисављевићу, Сретку Калинићу, Милану Јуришићу званог «Јуре», Душану Крсмановићу, Николи Бајићу, Саше Петровићу, Милану Глишовићу, Ђорђу Славковићу, Милану Јуришић звани «Јуришко», Дејану Ранђеловићу, Драгану Миладиновићу, Слободану Ковчићу, Бојану Долићу, Дарку Милићу, Александру Здравковићу, Милану Дрчи, Срећку Трајковићу, Милану Јовановићу, Селману Хамидовићу и Миломиру Каличанину,

да су,

у периоду од 1999. до 2003. године, постали припадници банде, описане под бројем 1. изреке пресуде, да су прихватили активности те банде као своје и извршавали одређене активности које су се пред њих у конкретним ситуацијама постављале,

- чиме би Симовић Милош, Константиновић Нинослав, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Калинић Сретко, Јуришић Милан «Јуре», Крсмановић Душан, Бајић Никола, Петровић Саша, Глишовић Милан, Славковић Ђорђе, Јуришић Милан звани «Јуришко», Ранђеловић Дејан, Миладиновић Драган, Ковчић Слободан, Долић Бојан, Милић Дарко, Здравковић Александар, Дрча Милан,

Трајковић Срећко, Јовановић Милан, Хамидовић Селман и Каличанин Миломир починили кривично дело злочиначког удруживања из члана 227. став 2. у вези става 1. КЗ РС,

2. према: оптуженом Опачић Ненаду

да је,

- дана 7.12.2000. године, у Новом Саду, према договору са покојним Спасојевић Душаном помогао окривљенима Јуришић Милану звани "Јуре" и Крсмановић Душану, као извршиоцима кривичног дела убиства Велибора Иличића, описаног у изреци под I (6), да не буду откривени тако што је за њихово одвожење из Новог Сада до Београда, ангажовао Красић Милана који није имао сазнање да су окривљени Крсмановић и Јуришић починили наведено кривично дело, а који их је својим возилом марке «фолцваген» тип «бора» одвезао у Београд до хотела «Славија» при чему је возило Красић Милана пратио окривљени Опачић Ненад својим путничким возилом марке «мерцедес» са сувозачем Лошић Александром, а када су Крсмановић и Јуришић на наведеном месту изашли из аутомобила Красић Милана вратили се у Нови Сад,

- чиме би оптужени Опачић Ненад починио кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 204. став 2. КЗ РС.

3. према: оптуженом Пажин Слободану

да је,

А) почев од 1998. године у Београду и Земуну након упознавања са Душаном Спасојевићем званом «Шиптаром» вођом тзв. «земунског клана» са њим и пок. Луковић Милетом Кумом одржавао свакодневне и непосредне контакте да би од 1999. године постао припадник банде која је описана у диспозитиву оптужнице под ставом два и од тада па до марта месеца 2003. године у локалним, личним и непосредним контактима са пок. Спасојевићем и Улемек Милорадом као инспектор Трећег одељења УКП-а овима преносио информације из делокруга рада Управе који су били од интереса за организацију пок. Спасојевића пружајући им податке у ком правцу делују органи унутрашњих послова,

дајући им савете како да поступе у конкретним ситуацијама, прикрију кривична дела и слично,

- чиме би починио кривично дело злочиначког удруживања из члана 227. став 2. у вези става 1. КЗ РС

У делу пресуде, под римским II ослобађајући део и под римским III одбијајући део, трошкови кривичног поступка из члана 193. став 2. тачке 1. до 6. ЗКП, падају на терет буџетских средстава.